

Kultaista hiekkää

Kun taivaaseen mä katselin,
niin rukouksen lähetin,
et näkisin mä tähdenlentoja.

Kun tähdet mulle vilkuttais,
ne maailmani kokoon sais,
kuin siirtäen pilviä hentoja.

Kun enkelit heittävät kultaista hiekkää,
ja maalaavat tähdenlennon pimeään.
Kun enkelit heittävät kultaista hiekkää,
silloin toivon hiljaa: sinut vielä nään.

Jos rukoukseen vastattais,
ja uudestaan jos alkaa sais:
mä paljon ehkä toisin tekisin.

En ohitses ois kulkenut,
vaan sydämeeni sulkenut,
niin paljon lähemmäksi, tiukemmin.

Mä outoon kosketukseen heräsin.
Mua koskettiko siipi enkelin?
Mä toiveet yöhön hiljaa kuiskasin.
Se eihän ollut unta vaan?

Kun enkelit heittävät kultaista hiekkää,
ja maalaavat tähdenlennon pimeään.
Kun enkelit heittävät kultaista hiekkää,
silloin toivon hiljaa: sinut vielä nään.

Kun enkelit heittävät kultaista hiekkää,
ja maalaavat tähdenlennon pimeään.
Kun enkelit heittävät kultaista hiekkää,
silloin toivon hiljaa: sinut vielä nään.

Säv. Pertti Haverinen, San. Kikka Laitinen / Manus
ES: Veera Vikman